

Mana Žiengala

Kokias žvaigždes danguj žib!
Kad net širdi spaudž...
Antai aitvars! – žėk – tik žibt!
Līg bitute audž.

Ar tai buva, ar sapnavas –
Krašts man palei žemes gāla...
Jau pabudau, kaip čia gavas,
Kad man širdis taip apsāla...

Platone kur tek, kur Mūša,
Švete, Dabikine, Venta...
Viestarts vedė ten i mūši
Žemgalius – už žemė šventa.

Jau tū žmoniū nebelika –
Kur gīvena, kur mīlėja...
Vejs tik puč per lauka dīka
Paskui sapna. Bet nespėja...

Ar tai buva, ar sapnavas –
Žiengala – už žemes gāla...